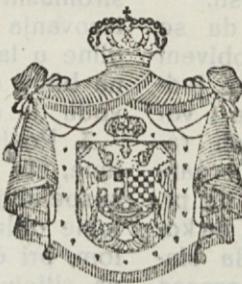

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

Klasa 12 (3)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1 Januara 1932.

PATENTNI SPIS BR. 8595

Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt a. M., Nemačka.

Postupak za dobijanje fosfora odnosno kiseoničnih jedinjenja fosfora iz prethodno sinterovanih sirovih fosfata.

Dopunski patent uz osnovni patent broj 8008.

Prijava od 19 novembra 1930.

Važi od 1 aprila 1931.

Traženo pravo prvenstva od 29 novembra 1929 (Nemačka).

Najduže vreme trajanja do 31 augusta 1945.

Patentom broj 8008 zaštićen je postupak za termičku proizvodnju fosfora odnosno kiseoničnih jedinjenja fosfora, po kome se kao polazni materijal upotrebljava sinterovani univerzalni fosfat u komadu.

U cilju daljeg usavršavanja ovog postupka izvedeni ogledi, kojima se htelo da dođe do podesnog fosfatnog sintera za ovo termičko dobivanje fosfora, pokazali su, da se i pored održavanja jednakih ili sličnih uslova rada po koji put dobijaju sinteri vrlo različitih osobina. Daljim ogledima ustanovljeno je, da osobine sintera u znatoj meri zavise od količine gline, koju sadrže. Podbaci li količina gline, koju polazni materijal sadrži, određene granice, dobija se jedan nepodesan sinterovan materijal, koji je često nedovoljno čvrst i zbog tog je nepodesan ili malo podesan za gore pomenute svrhe, naročito za rad u jamaštim pećima. Pokazalo se je uopšte, da količina gline ne treba da bude ispod 2% Al_2O_3 .

Jedan veliki deo prirodnih ili prigotovljenih fosfata sadrži znatno manje gline. Tako na pr. Maroko fosfat sadrži samo oko 0.4% Al_2O_3 .

Dalje se pokazalo da ovi fosfati, koji nisu podesni za dobivanje odgovarajućih sintera, mogu da se prevedu u sinterovane proizvode odlične kakvoće, vrlo podesne

za gore pomenuto termičko dobijanje fosfora time, što im se pre sinterovanja dodaju materije, koje sadrže glinu u odgovarajućim količinama. Kao dodatak dolaze u obzir na pr. ilovača, kaolin, mleveni ortoklasi, bauksit itd.

Na pr. dobija se iz Maroko fosfata jedan i za termičko dobijanje fosfora u visokim pećima podesan, prema pritisku dovoljno otporni sinter kada se 100 kg. fosfata pomešaju sa 10 kg ilovače, koja sadrži 35—40% Al_2O_3 . Korisno je ako je ova pre tog bila suspendovana u vodi. Ovoj se smeši dalje dodaje za izvođenje procesa termičkog dobijanja fosfora, potrebna količina siliciumove kiseline, na pr. u obliku peska i jedna mala količina uglja, n. pr. u obliku koksne prašine, na šta se u jednom podesnom aparatu, na pr. u jednoj Dwight Lloyd mašini za sinterovanje zagreje do temperature sinterovanja. Sinterovan materijal može da se posle toga zdrobi u komade, podesne veličine za izvođenje termičkog procesa.

Pokazalo se je dalje da je korisno za svrhe termičkog dobijanja fosfora naročito pri radu u visokim pećima, da se fosfatni materijal prevuče jednim, na pr. zrnastim slojem ili slojem prašine, koji sloj sadrži ugljenika. Pokazalo se je, da po pronaštu prethodno sinterovani materijal zbog svo-

nih velikih pora može da primi značne količine koksne prašine i da se time ne pro-uzrokuje štetno smanjivanje poroznosti.

Može na pr. tako da se postupi, da se u jednom aparatu za sinterovanje dobiveni proizvod još u vrelom stanju poprska jednom smešom na pr. koksne prašine i vode ili drugih tečnosti, na pr. vodenih rastvora ili suspenzija, koje imaju još organskih ili neorganski sastojaka, kao na pr. ostaci melase, pri čemu je korisno, da količina koksne prašine bude takva, da sinterovani materijal ostane dovoljno porozan a da upotrebljene količine vode ispare na vrelom sinteru.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za termičko dobijanje fosfora, odnosno kiseoničnih jedinjenja fosfora, iz prethodno sinterovanih sirovih fosfata u komađu po patentu broj 8008 naznačen time, što se upotrebljava fosfatni materijal koji prosečno ne sadrži manje gline od 2 % Al_2O_3 ili bar neznatno manje.

2. Postupak po patentnom zahtevu 1, naznačen time što se upotrebljavaju u glini siromašni sirovi fosfati, pa im se pre sinterovanja dodaju supstance koje sadrže gline u takvim količinama, da prisutna gлина bude dovoljna da sinterovanom proizvodu da dovoljnu čvrstinu.

3. Postupak po zahtevima 1 i 2 naznačen time, što se glinovite supstance prethodno suspenduju u vodi ili drugoj tečnosti i u tome obliku mešaju sa fosfatnim materijalom, pri čemu se smeši može da doda na pr. siliciumova kiselina, silikati, koksni prah i tome slično, kao dodatak.

4. Postupak po zahtevima 1—3, naznačen time što se upotrebljava sinter odnosno iz njega dobiveno komađe, koji su po površini pokriveni materijalom, koji sadrži ugljenike, na taj način, što se sinterovani još vreo materijal poprska sa jednom smešom, na pr. koksne prašine i vode ili vodenim rastvorima, pri čemu je celishodno količinu koksne prašine tako odrediti, da sinterovani materijal ostane dovoljno porozan a količinu vode tako, da ona pod uticajem vrelog sintera ispari.